

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS
SCHOOL OF FINE ARTS
DEPARTMENT OF FINE ARTS

ΤΟΜΕΑΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ / SCULPTURE DIVISION
Α' Εργαστήριο / Sculpture Studio A
Δ/ΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ / STUDIO DIRECTOR
Τρανός Νίκος / Tranos Nikos

Πτυχιακή Εργασία

Τίτλος Εργασίας

Το Επέκεινα/ There

Όνομα Επώνυμο/Στέλλα Μουζή

A.M. / R.N. : 15019

Επιβλέπων Καθηγητής/Supervisor Professor

Νίκος Τρανός/ Nikos Tranos

Αθήνα, Μήνας, Έτος

Athens, October 2024

Επιβλέπων Καθηγητής/ Επιβλέπουσα Καθηγήτρια

Νίκος Τρανός, Nikos Tranos.

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

«Δηλώνω ότι είμαι ο/η αποκλειστικός/η δημιουργός της πρωτότυπης εργασίας, νόμιμος/η κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της και ότι έχω το δικαίωμα, να παραχωρήσω τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παρούσα άδεια.

Βεβαιώνω, ότι το σύνολο του τεκμηρίου που καταθέτω αποτελεί γνήσιο έργο παραχθέν από εμένα και δεν παραβιάζει τα δικαιώματα άλλου δημιουργού με οποιονδήποτε τρόπο.

Το τεκμήριο/α που καταθέτω είναι το τελικό εγκεκριμένο έργο από την εξεταστική επιτροπή, δεν προκύπτει από λογοκλοπή ή νοθευμένη έρευνα, δεν προσβάλλει πνευματικά δικαιώματα άλλων δημιουργών και δεν παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.

Ως κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας αυτής, παραχωρώ στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου, εντός και εκτός του δικτύου, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου «Art-IA», με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με μία από τις άδειες που έχω επιλέξει κατά την αυτό-απόθεση. Η εν λόγω παραχώρηση δεν συγκρούεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων ή με παραχωρηθέντα ήδη από εμένα σε τρίτους σχετικά δικαιώματά μου. Η βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Η έγκριση της παρούσας εργασίας δεν υποδηλώνει απαραίτητως την αποδοχή των απόψεων του/της συγγραφέα/ως από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών.

Ευχαριστίες - Αφιερώσεις

Για την σημαντική βοήθεια στην εκπόνηση της πτυχιακής μου εργασίας θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Νίκο Τρανό, τον Λουκά Λουκίδη τον Φανούρη Μωραΐτη όπως και τους φοιτητές του εργαστηρίου Α' γλυπτικής για την βοήθεια τους στα διάφορα στάδια της κατασκευής των γλυπτών.

Οκτώβριος 2024

Στέλλα Μουζή

Κεντρική ιδέα/Θέμα του έργου

Το “**Επέκεινα**” είναι ένα έργο γλυπτικής που αντλεί την έμπνευσή του από ένα προσωπικό τραύμα της παιδικής μου ηλικίας. Όταν ήμουν επτά ετών, έγινα μάρτυρας ενός γεγονότος που διαμόρφωσε βαθιά τη ζωή μου: του τραγικού θανάτου του πατέρα μου, ο οποίος χάθηκε σε μια θαλασσοταραχή. Οι εικόνες από την ημέρα του δυστυχήματος και των επόμενων ημερών που ακολούθησαν, άλλες χάθηκαν, απωθήθηκαν και άλλες υπογραμμίστηκαν στη μνήμη μου. Το γεγονός σόκαρε εμένα και τα μέλη της οικογένειάς μου, αλλάζοντας το κόσμο αναπάντεχα για όλους μας.

Σε αυτό το έργο μιλάω για εμένα, επιχειρώντας να αποκρυσταλλώσω μια περίπλοκη ψυχική κατάσταση όπως την αντιλαμβάνομαι και την αναλύω μέσα από τη διαδικασία της ψυχανάλυσης τα τελευταία δώδεκα χρόνια.

Ο πυρήνας του έργου μου, *Το Επέκεινα*, είναι η γλυπτική αναπαράσταση του επτάχρονου σώματός μου, μεγεθυμένου στις διαστάσεις του ενήλικου εαυτού μου. Το βλέμμα του γλυπτού είναι μια άμεση αναφορά στο φαινόμενο που ονομάζεται “το βλέμμα των 1000 μιλίων”, ένα χαρακτηριστικό που παρατηρήθηκε στους στρατιώτες που επέστρεφαν από το μέτωπο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτό το βλέμμα δεν εστιάζει κάπου συγκεκριμένα, με το πρόσωπο να φαίνεται χαλαρό αλλά τα μάτια να είναι ορθάνοιχτα, γεμάτα ένταση. Το βλέμμα αυτό αποκαλύπτει την πλήρη αποξένωση από την πραγματικότητα, αντικατοπτρίζοντας την εμπειρία του ανθρώπου που έχει αντιμετωπίσει κάτι τόσο τραγικό και ακατανόητο, που η επεξεργασία του γίνεται αδύνατη.

Το σώμα του κοριτσιού βρίσκεται στον αέρα, αιωρείται, και η κατάσταση αυτή παραπέμπει σε μια υπερφυσική στιγμή. Η πτήση, η αιώρηση, η πτώση, η ανάληψη – η απόρριψη των νόμων της βαρύτητας γενικά – υπονοούν μια κατάσταση μετάβασης. Γίνεται εδώ αναφορά σε ένα μονομύθο κοινό στο συλλογικό φαντασιακό. Έτσι γίνεται η ανάληψη στους ουρανούς. Είναι μια ανάσταση, ή μεταμόρφωση ενός ανθρώπου σε υπερήρωα, όπως ο Superman, η Sailor Moon, ο Βούδας μετά την φώτιση του και κατά τη στιγμή του θανάτου του, ο NEO στην ταινία Matrix.

Τι συμβαίνει όταν αυτή η ανάληψη μένει ανολοκλήρωτη; Όταν το σώμα παραμένει αμετακίνητο, παγιδευμένο σε αυτή την ενδιάμεση κατάσταση, χωρίς να ολοκληρώσει τη μετάβασή του;

Στις φιλοσοφικές θεωρίες του Υψηλού ανακάλυψα έννοιες και συναισθήματα που δεν μπορούσα να προσδιορίσω πριν. Συγκεκριμένα, στη θεωρία του Immanuel Kant, όπως παρουσιάζεται στο έργο του *Κριτική της Κριτικής Ικανότητας* (1790), ο Kant περιγράφει το Υψηλό ως μια διπλή εμπειρία: αφενός, ο άνθρωπος αισθάνεται μικρός και ανίσχυρος μπροστά σε κάτι τεράστιο, όπως η φύση, ο θάνατος ή η απόλυτη καταστροφή. Αφετέρου, αυτό το δέος προκαλεί στον άνθρωπο την αίσθηση ότι έχει πρόσβαση σε κάτι υπέρτερο, σε μια διάσταση πέρα από τα ανθρώπινα όρια. Η εμπειρία αυτή συνδέει το άτομο με το επέκεινα, με κάτι που υπερβαίνει την καθημερινή ύπαρξη και την ατομική του ταυτότητα.

Το γλυπτό μου, συμβολίζει αυτή την εμπειρία: τη στιγμή που το κορίτσι αντικρίζει το Υψηλό, καθηλωμένο ανάμεσα στη γη και τον ουρανό, παγιδευμένο σε μια αιώνια αιώρηση.

Στα ελληνικά (200-400 λέξεις).

Η κεντρική ιδέα/θέμα του έργου έχει σκοπό να παρέχει κάποια στοιχεία για το έργο, τη σύλληψη ή την πηγή έμπνευσης του καλλιτέχνη, να μεταφέρει το σκεπτικό και τη φιλοσοφία της δημιουργίας του προς το θεατή, καθώς και τη διαδικασία που ακολούθησε για την ολοκλήρωση του έργου του. Θα μπορούσε επίσης να είναι το κείμενο που θα συνόδευε το έργο σε μια έκθεση.

Λέξεις Κλειδιά: Τραύμα, Ψυχανάλυση, Το Υψηλό, Αυτοπορτρέτο, Φαντασιακό, Σώμα, Μεταίχιμο.

Description of the project

There “There” is a sculptural work inspired by a personal trauma from my childhood. When I was seven years old, I witnessed an event that profoundly shaped my life: the tragic death of my father, who was lost in a storm at sea. Some images from the day of the accident and the days that followed have faded, repressed, while others remain sharply imprinted in my memory. The event shocked me and my family, unexpectedly altering our world forever. In this work, I speak about myself, attempting to crystallize a complex psychological state as I perceive and analyze it through the process of psychoanalysis, which I have been undergoing for the past twelve years. At the core of *The Beyond* lies the sculptural representation of my seven-year-old body, enlarged to the dimensions of my adult self. The gaze of the sculpture is a direct reference to the phenomenon known as the “thousand-yard stare,” a characteristic observed in soldiers returning from the front lines of World War I. This gaze does not focus on anything specific; the face appears relaxed, yet the eyes remain wide open, filled with tension. It reveals a complete detachment from reality, reflecting the experience of someone who has faced something so tragic and incomprehensible that processing it becomes impossible. The girl’s body is suspended in mid-air, hovering, evoking a supernatural moment. Flight, levitation, falling, ascension—the rejection of gravity’s laws in general—all imply a state of transition. This references a monomyth common to the collective imagination: the moment of ascension into the heavens. It is a resurrection, a transformation of a human into a superhero, like Superman, Sailor Moon, Buddha at the moment of his enlightenment and death, or Neo in *The Matrix*. But what happens when this ascension remains incomplete? When the body remains motionless, trapped in this liminal state, unable to complete its transition? In the philosophical theories of the Sublime, I discovered concepts and emotions I had previously struggled to define. Specifically, in Immanuel Kant’s theory as presented in his *Critique of the Power of Judgment* (1790), he describes the Sublime as a dual experience: on the one hand, the individual feels small and powerless before something immense—such as nature, death, or utter destruction. On the other hand, this sense of awe grants the individual access to something superior, a dimension beyond human limits. This experience connects the individual to the beyond, to something that transcends daily existence and personal identity. My sculpture symbolizes this experience: the moment the girl confronts the Sublime, immobilized between earth and sky, trapped in an eternal suspension.

Keywords: Trauma, Psychoanalysis, The Sublime, Self-portrait, The Imaginary, Body, Liminality.

ΕΡΓΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Το Επέκεινα

Πληροφορίες έργου:

- Έτος δημιουργίας: 2019-2024
- Υλικά έργου ή τεχνική: Δύο γλυπτά από γύψο/ Δύο Τρίπτυχα από Λαμαρίνες γαλβανιζέ στρατζαριστές διαστάσεις 110 εκ. ύψος με 110 εκ. πλάτος / βίντεο προβολή φωτογραφιών (slideshow)
- Διαστάσεις έργου: μεταβλητές
- Ονοματεπώνυμο : Στέλλα Μουζή

